

नव जन्मचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अनुबन्ध गर्नुभएको छ । फिल्ममा अभिनेता प्रकाश सुपुतको पनि मुख्य भूमिका रहनेछ ।

आजको विचार...

डा. गणेशप्रसाद घिमिरे

मिस पबीको रुपमा चिनिइकी पबित्रा साकी नयाँ फिल्म 'किन लाग्छ माया'मा मुख्य भूमिकामा देखिने भएकी छन् । निर्माता कठपुली एस एन एस प्रोडक्सनले उनीसँग लिखित सचक्रमा गेट्टाई आइतबार फिल्म निर्माणको घोषणा गरेको छ । कठपुली तामाङको निर्देशन तथा मोनू खड्काको निर्माण रहने फिल्ममा पवित्रासहित धिरेन्द्र शाव्य, राजेन्द्र खड्की, तेस सुपेदी, सञ्जीव भण्डारी, रिचा थापा, जाह्नवी बस्नेत, हिउँदाला जोतन, सविन बास्कोला, र वि डंगोल, गोपाल डकाल, निरोज सुवाल, सदान्त थापा, मेजा पहाडी, विनोद डकाल लगायतको अभिनय रहनेछ ।

तारि ३० अंक ३२१ २०८२ असार १ गते सोमबार 16 June 2025, Monday पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

सक्षिप्त समाचार

भारतमा हेलिकप्टर दुर्घटनामा ७ को मृत्यु

(रास/एएफपी)

बेङ्गलूरु (भारत), असार १/भारतमा आइतबार हिन्दू तीर्थयात्रीहरूलाई तीर्थस्थलबाट लैजाँने क्रममा हेलिकप्टर दुर्घटना हुँदा बालकसहित सात जनाको मृत्यु भएको अधिकारीहरूले जनाएका छन् । विहीबार पश्चिमी भारतीय सहर अहमदाबादको आवासीय क्षेत्रमा यात्रु विमान ठोक्किँदा कम्तीमा दुई सय ७९ जनाको मृत्यु भएकोमा आफन्तहरूले शोक व्यक्त गर्दा यो घातक दुर्घटना भएको हो । उत्तराखण्ड राज्यको केदारनाथ मन्दिरबाट उडान भरेको हेलिकप्टर दुर्घटनामा पाइलट र सबै छ जना यात्रुको मृत्यु भएको आपत्कालीन प्रतिक्रिया अधिकारी नन्दन सिंह राजवारले एएफपीलाई बताए । राज्यका मुख्यमन्त्री पुष्कर सिंह धामीले 'अत्यन्त दुःखद समाचार' पछि उडार टोलीहरू घटनास्थलमा पठाइएको बताए । जिल्ला पर्यटन अधिकारी राहुल चौबेका अनुसार खराब मौसमका कारण दुर्घटना भएको हुनसक्छ । केदारनाथ मन्दिर तीन हजार पाँच सय ८४ मिटर (११ हजार सात सय ५९ फिट) उचाइमा अवस्थित छ र गर्मीको समयमा यहाँ पहुँच सम्भव हुँदा तीर्थयात्रीहरूको भीड लाग्छ । हेलिकप्टर चार्टर फर्महरूको कुटीर उद्योग भारतीय हिमालयका तीर्थस्थलहरू भ्रमण गर्न चाहने तर कठिन पर्यावस्थाबाट बच्न रुचाउने धनी तीर्थयात्रीहरूलाई सेवा दिन विकसित भएको छ ।

लुम्बिनीले ल्यायो ३८ अर्ब ५९ करोडको बजेट

पार्लाम, असार १/लुम्बिनी प्रदेश सरकारले आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि ३८ अर्ब ९९ करोड रुपैयाँको बजेट सार्वजनिक गरेको छ । आइतबार लुम्बिनी प्रदेशसभामा छैटौँ अधिवेशनको तेस्रो बैठकमा आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्री धनदत्त काकिले सो बजेट सार्वजनिक गरेका हुन् । जसमध्ये चालुतर्फ १२ अर्ब १ करोड ४४ लाख ८६ हजार अर्थात् ३० दशमलव ८८ प्रतिशत र पूर्वगततर्फ २६ अर्ब ४४ करोड १४ लाख ६५ हजार अर्थात् ६० दशमलव ३२ प्रतिशत विनियोजित छ । वितीय हस्तातन्त्रका लागि ३ अर्ब ४२ करोड ३७ लाख ४९ हजार अर्थात् ८ दशमलव ८० प्रतिशत

कृष्ण पोखरेल- पार्लाम, असार १/तानसेन नगरपालिकाका महिला जनप्रतिनिधीहरू अहिले सक्षम, बन्दैछन् तानसेनका विकासमा जुटेका छन् । नेपालको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक संविधान २०७२ ले पालिकाको प्रमुख वा उप-प्रमुख मध्ये एक जना महिला र प्रत्येक वडामा वडा अध्यक्षसहित पाँच जना निर्वाचित सदस्यहरूमध्ये एक जना खुला र दलित गरी दुई महिला सदस्य अनिवार्य हुने गरी जनप्रतिनिधीको व्यवस्थाले महिलाहरूलाई नेतृत्वमा आउन बाटो सहज भएको छ । संविधान तथा कानुनमा महिलाको संख्या ३३ प्रतिशत पुर्‍याउने व्यवस्था कायमसँगै राजनीति तथा जनप्रतिनिधीमूलक संस्थाहरूमा महिलाको संख्या बढ्दै गएको छ । महिला जनप्रतिनिधीहरूलाई विभिन्न समयमा हुने क्षमता विकास तथा नेतृत्व विकास कार्यक्रमहरूले मनोबल बढ्दै गएको छ । विभिन्न सरकारी तथा गैर सरकारी संस्थाबाट हुने क्षमता विकासका कार्यक्रमहरूले महिला, अपाङ्ग, पिछडिएको वर्ग, समुदायमा भएका समस्याहरूको पहिचान र समाधान गर्न तानसेनका जनप्रतिनिधी महिलाहरू सक्षम बन्दै गएका छन् । ऐन, नियम कानुनमा राज्यबाट प्राप्त सेवा सुविधाबाट बञ्चित भएका महिलाहरूको अधिकार विस्तार गर्ने काममा समेत महिला जनप्रतिनिधीहरू अग्रसर देखिन्छन् । महिला जनप्रतिनिधीहरूमा निरन्तर क्षमता विकाससँगै भएको नेतृत्व विकासले अबका दिनमा जुनसुकै पदीय जिम्मेवारीमा निर्वहक भएर काम गर्न सक्ने हैसियता पुगेका छन् । नेतृत्व विकासमा बन्दैछन् तानसेन नगरपालिकाको ७३ जनाको जनप्रतिनिधीहरूको निर्वाचित बोर्ड संरचनामध्ये उपप्रमुखसहित ३३ जना महिलाहरूको संख्या रहेको छ । तानसेन नगरपालिकाको वडा नं. ३, वडा नं. ६ र वडा नं. १२ बाट खुला सदस्यमा महिला सदस्य निर्वाचित भएका छन् । एक जना दलित महिलाहरू तानसेन नगरपालिकाको वडा नं. ३, वडा नं. ६ र वडा नं. १२ बाट खुला सदस्यमा निर्वाचित भएका छन् । एक जना दलित उपप्रमुखसहित ६ जना कार्यपालिका सदस्य रहेका छन् । ६ जना कार्यपालिका सदस्यमध्ये, ३ जना दलित, ३ जना ब्राह्मण, शैवी रहेका छन् । ६ जना महिला कार्यपालिका सदस्यहरू एक दिन पनि कार्यपालिकाको बैठकमा अनुपस्थित भएका छैनन् । नगरका सबै महिला जनप्रतिनिधीहरू विभिन्न विषयगत समितिमा बसेर सक्रिय भूमिका निर्वाह गर्दै आएका छन् । तानसेन नगरका ३१ जना महिला जनप्रतिनिधीहरूले वडा वडामा कार्यवाहक प्रमुख तथा निमित्त प्रमुखको जिम्मेवारी समाल्दै आएका छन् । महिला जनप्रतिनिधीहरूले गरेका वडाको जिम्मेवारीमा आजसम्म कुनै विवाद भएको छैन । महिला जनप्रतिनिधीहरूले गरेका कामहरू कुशलतापूर्वक गदै सफलतामा पुर्‍याएका छन् ।

धुर्कोट-इस्मा जोड्ने भोलुङ्गे पुल निर्माण

तम्घास (पुल्नी), असार १/पुल्नीमा दुई गाउँपालिका जोड्ने भोलुङ्गे पुल निर्माण गरिएको छ । जिल्लाको पश्चिम क्षेत्रका धुर्कोट र इस्मा गाउँपालिका जोड्ने गरी तीन सय ७० मिटर लामो भोलुङ्गे पुलको निर्माण गरिएको हो । छुट्टी खोलासाथि निर्माण गरिएको पुलले धुर्कोट गाउँपालिकाको वस्तु र इस्मा गाउँपालिकाको अमरपुर जोड्छ । एक करोड ८४ लाखको लागतमा सस्येन्सन ब्रिज डिभिजन लिमिटेडबाट निर्माण गरिएको हो । एकैपटकमा फण्टै आठ सय नागरिकले आवतजावत गर्न सक्ने क्षमता पुलको छ । भोलुङ्गे पुलले विचित्र गुफालाई राजमार्गबाट नजिक बनाएको छ । त्यसैगरी हिमालय माविका विद्यार्थीलाई विद्यालयसम्म आवतजावत गर्न, घाँस, दाउरा गर्न एवं स्थानीयको दैनिकीमा सहजता आएको छ । "केही वर्ष पहिले खोला तर्ने क्रममा पाँच वर्षीय बच्चालाई आमाकै कसबाट खोला बगाएकै थियो, बच्चालाई हामीले हुलाकैमा मृत फेला पारेका थियौँ", स्थानीय बामलाल भण्डारीले भने, "अहिले पुल बनेको छ, हाम्रो दैनिकी फेरिएको छ ।" उनले

पुलले वस्तु र अमरपुरका घेरै नागरिकलाई प्रत्यक्ष फाइदा पुगेको बताए । धुर्कोट गाउँपालिका-५ को वस्तुमा प्राकृतिक रूपमै विचित्रको गुफा छ । यो पुलले मदन भण्डारी राजमार्ग अन्तर्गत तम्घास-सिमलटारीबाट नजिक बनाएपछि आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकलाई पनि सजिलो भएको छ । राजमार्गबाट पाँच मिनेटमा पुल तरेपछि १० मिनेटमा विचित्र गुफा पुग्न सकिने भएको छ । छुट्टीखोला भोलुङ्गे पुल लामो भएकोले आन्तरिक पर्यटनमा समेत टेवा पुगेको छ । लामो तथा अग्लो स्थानमा निर्माण गरिएको पुलका कारण दैनिक घुम्न, हावा खान र फोटो खिचाउन आउनेको घुम्नै लाग्ने गरेको वडाध्यक्ष केशवराज भण्डारीले जानकारी दिए । -बाँकी अतिरिक्त पृष्ठमा...

सम्पादकीय

विपदप्रति समयमै सतर्कता

बसांत सुरु भएको छ । मनसुसँगै खण्ड र तेज वृष्टि पनि देखिन थालेको छ । खण्ड तथा असन्तुलित वर्षाले एकै पटक बाढी आउने प्रवृत्तिसमेत व्यापक हुन सक्ने छ । नेपालमा हावा हुरी, चट्याङ, बाढी पहिरो, भूकम्प, आगलागी, दुर्घटना र स्वास्थ्यको प्रकोपको जोखिम रहेको छ । दुर्घटना र भूकम्पको प्रकोप जतिबेला पनि हुन सक्ने तर वर्षा सुरु हुनुअघि हावा हुरी, आगलागी र चट्याङ र स्वास्थ्यको प्रकोप जोखिम हुने गर्दछ । वर्षाको समय प्रायः असारदेखि भदौसम्म एक सय बीस दिन खतरा वा जोखिम हुने समयका रूपमा लिइन्छ । हाम्रो भूबनोट र प्राकृतिक कारण हावा हुरी, आगलागी, चट्याङ, स्वास्थ्यको प्रकोप र वर्षा हाम्रा लागि निकै चुनौती र कष्टकर हुनेमा द्विविधा छैन ।

खोला किनार र आसपासका बस्ती केही वर्षा हुना साथ डुबानमा पर्ने गरेका छन् । यस्तो अवस्था एक दुई दशकयताकै प्रवृत्ति हो । बर्खायाम सुरू हुनासाथ विशेष गरी तराई र ठूला सहरौ क्षेत्रमा डुबानले सताउने गर्दछ । तीव्र सहरीकरणसँगै बाढी, डुबान प्रकोप बढ्दो छ । वैज्ञानिक र प्राविधिक योजनाबिना नै विस्तार भएका सहरौ बस्तीमा बर्सातमा बाढीको प्रकोपले वितण्डा मच्चाउने गर्दछ । प्राकृतिक प्रकोप बाजा बजाएर आउँदै नभएको स्थान र क्षेत्र तोकेर आउँदै न । यो आर्कस्मिकता भए पनि थोरै सावधानी अपनाउँदा जीवन जोगाउन सकिन्छ । तर पर्याप्त सावधानी नगर्नाउँदा अकालमा जीवन जाने गरेको छ भने करोडौको भौतिक क्षति हुने गरेको छ । यस्ता प्राकृतिक विपत्तिको दीर्घकालीन समाधान नखोजिदा वर्षौ पिच्छे एउटै समस्याबाट पीडित हुनुपरेको अवस्था छ । नेपालमा स्थानीय, प्रदेश र संघीय गरी तीन तहका सरकार छन् । तर प्राकृतिक जस्तो विपत्तिबाट आमजनतालाई जोगाउने र भौतिक क्षति कम हुने दिशामा एकरुपी पनि सोचका छैनन् । विपद् जस्तो सेवेदनशील विषय सरकारको प्राथमिकतामा पर्दैन । बर्खाको समयमा कति बेला कहाँ के हुन्छ कसैलाई थाहा हुँदैन । तर विपद् आउनुपुर्व नै विशेष सावधानीका उपायहरू अवलम्बन गर्न सकियो भने केही हदसम्म भएमा पनि क्षति हुनबाट बचाउन सकिन्छ । तसर्थ विपद् प्रति समयमै सतर्कता अपनाउन जरुरी छ ।

f Opinion @ Social Network f

सफलता खोज्दा खोज्दै जिन्दगीको यात्रा नै समाप्त हुन लागि सक्थ्यो
यहा अझै गन्तव्यको टुङ्गो लागेको छैन ।

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राख्नेछौ । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगइन गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजनपेठाना दैनिकको रुपमा तपाईंसामु आईरहेको छ । यो पत्रिका अझ स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरुको अनूल्य सुभाषहरुको हामीलाई अनुरवत जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुभाषहरु दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहने हामी अनुरोध गर्दछौ ।

नवजनचेतना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

[illegible]

माधवप्रसाद धिमिरेको नवयुवक कविताका हरेर हुन थ्यो । कविताका जेम्मा राष्ट्रकविका रूपमा परिचित धिमिरेले नवयुवक होइन नेपाली तरुणहरूका सम्बन्धमा होइन र । धिमिरेको भूमिका कवितेसम्म रम्ने हो ? स्वदेशमै बसेर जीवनको महवपूर्ण क्षणहरूमा सयुवको पो नै हो कि ? तीर्मीसित कलसित जिव्जानो होला छ । तीर्मीसित पर्वतलाई उठाउने अमता छ । तीर्मीसित इन्द्रको जवानलाई रोक्न सक्ने पतिहास छ । तिप्पा कारण देशका कतिपय छात्राणाहरू रोजे । अझ स्वदेशमा नै संचर्य र्ने । यही अत्यन्तित्त्व हो माधवप्रसाद धिमिरेको । उनले युवालाई देखाका लागि संघर्ष गर्नु अपभारण गर्नु पर्छ । देशमा सन् । देखाका लागि संघर्ष हो । तीमी जस्ता युवाले गर्दा देश नयाँ बाटोमा फर्कन सक्छ । तीर्मी जाणोने देखाके कौकुरी फेँछ । सामाजिक र समाजमा अत्यन्तित्व बनेर देखाके सबै अर्कैहरू समात्न होस्छु । समाजका सामाजिक मान्यता तिमीसो यदा नै पतिहासले देखा सक्छु । तीमी र तिप्पा पतिहासले देखाके पतिहास विचित्रगाना र्नेछ । यही हो यी हरभक्तिको सार हो । यही त्यचलाई माधवप्रसाद धिमिरेले अत्यन्तित्व गरेका छन् ।

[illegible]

उनीहरूले उदाहरणमाथि हुन् । उनीहरूले
 सहित कति नेपालीको हालत यही भएको
 देखिन्छ । विदेशी भूमिमा सपना बोकेका
 गएका नेपालीले जुन अवस्था भोग्नुपरेको
 छ त्यसले नेपालीको पहिचानलाई
 गतिथिल बनाउनु सकेको देखिन्छ । हुन
 त विदेशमा बसेर नेपाली, नेपालको
 राजनीति र नेपालको वर्तमान अवस्थालाई
 सतосपाउने नगरे मानिस पनि नभएको
 हेर्दैनन् । उनीहरूले बिहानै उठेर देशको
 हालत र देशको अवस्थालाई सतосपाउने
 नगरेका होइनन् । उनीहरूलाई मान्नी
 राज्यले नै ढाड्योको जत्तो । आफ्नो
 इच्छा र चाहनाले विदेशमा गएका

रेडकस्त कुटवाल ४१००४
 पायलस आँखा उ. केन्द्र कुटवाल ४४४८४४
 मेडिटिक अस्पताल ४४९०७९
 कानिपूर डेपुट हस्पिटल ०७१-४४७८४०
 आँखा अस्पताल पाया.०७४-४०२३३३, ४२११७१
 रामपुर अस्पताल: ०७४-४००१४४
 एल्यूजिओस न.
 रेडरी कस्त कुटवाल ०७१-४४४०००
 लियो कस्त अक कुटवाल ०७१-४४४८२३
 रेडकस्त भैरवा ०७१-४०२०६३
 रेडकस्त भैरवा ०७१-४०२६३३, ९८४७०२२४४४
 पाया ०७४-४०२४०१४
 रेडकस्त पाया ०७४-४०२४०००
 रेडकस्त भैरवा ०७४-४०२४०००

डा. गणेशप्रसाद घिमिरे

विदेशी भूमिमा सपना बोकेर गएका नेपालीले जुन अवस्था भोग्नुपरेको छ त्यसले नेपालीको पहिचानलाई गतिशील बनाउन सकेको देखिएन । हुन त विदेशमा बसेर नेपाली, नेपालको राजनीति र नेपालको वर्तमान अवस्थालाई सत्तोसराप नगर्ने मानिस पनि नभएका होइनन् । उनीहरूले बिहानै उठेर देशको हालत र देशको अवस्थालाई सत्तोसराप नगरेका होइनन् । उनीहरूलाई मानौं राज्यले नै पठाएको जस्तो । आफ्नो इच्छा र चाहनाले विदेशमा गएका उनीहरूले कानुनी राज्यको राजनीति, पसिनाको मूल्य पाएका छन् । विद्यार्थी जीवनमा नै धन कमाउन सक्ने अवस्थालाई भोगेका छन् । त्यसैले नेपालको राजनीतिलाई देखेर सत्तोसराप गर्नुलाई नेपालप्रतिको माया भन्ने जमातको अभाव पनि कम छैन । देशले केही दिएन र विदेशिनुपरेको रटान तिनका जिब्रामा भुण्डिरेको देखिन्छ । आजका युवा सदा सपनाको महलमा बाँचेका छन् । तिनका सपना साना छैनन् । उनीहरूका चाहलाई आजको नेपालमा दिइने सरकारी तलबले परा गर्न सक्दैन ।

उनीहरूले कानूनी राज्यको राजनीति
 जीवनको मूल्य पाएका छन् । विदेशी
 प्रभावको कम घनाउनु सक्ने अवस्थालाई
 भोगेका छन् । त्यसैले नेपालको
 राजनीतिमा देखेर सत्तोसरपा गर्नुलाई
 नेपालप्रतिको माया भन्ने जमातको अर्थ
 नभएको कम छैन । देशको कसो अघि
 विदेशीयनुरेको रटान तिनका जिब्राम
 भुमिद्वारे देखिन्छ । आजका युवा सके
 सपनाको महलमा बाँचेका छन् । तिनक
 सपना सपना छैनन् । उनीहरूक
 चाहलाई अलको नेपालमा दिइने सरकारी
 तत्वको पूरा गर्न सक्दैन । सज्जनाका
 सलकार गर्न कुटुका छन् असाका युवा
 विदेशी भूमिमा तर सपनाको महल
 भित्रको छ । उनी तर चानिका महल
 घरमाथी बनेका छन् तर चाना त यी युव
 नेपालको गायतन र देश हामिरेर
 नेपालमाथी गानी गर्न पछि परेका छैनन्
 अथपनलाई प्राथमिका दिने हातापरेछु भन्ने
 हाम्रा संरचना जागिर सानोपरेछु भन्ने
 हाम्रा अभिभावक, धेरै पढेर ठूलो जागिर
 खाने आजका युवका अभिलाषापालन
 नेपालको आर्थिक व्यवस्थालाई सानो
 असायस दिदिन । अथपन गम्भीर असा

उमेर लिताएका युवा केही गर्न सकिने भन्ने पच्चातापमा स्मरणएका हुन्छन् सपना, चाहना र इच्छाहरू सुत्ति सपना देखेमा उसले आफूलाई पुराई गइन्छ । त्यसैले विदेशी भूमिमा अध्ययन र कामकाजमा सती जागे आफूलाई मह गणेश गरेका हुन्छन् । तर नेपालको मह बन्न नपाउँदै विदेशी भन्ने के होला ? यत्थल्यल हिनने बुझेका छैनन् । हुन नेपालमा बसेर छोराछोरीले आफूलाई धानेका हुन्छन् हो भनि हिनने छोराछोरीले केही गर्न सकेनछन् । समाज हो यो । विदेशका गल्लीमा छोराछोरी बैँसीएकाए पार पनि भेटा सन्तान विदेश छन् भने आमाबुवाको देश हो यो । विदेशमा नभएर कामाको देश किनै पठाएको उपहार अहिले देखा नूला हो समाज हो यो । यही समाज नियति र पाराले आजका नेपाली यु विदेशका गल्लीमा अन्त्यतमक बनेर रमेर दिन्छन् ।

समाज सुधार : समाजमा सुधार आवश्यक छ । पुरानो पुरानो समाजलाई सुधार गर्न सकिने । पुरानो पुरानो आधुन्यता नबैँदा समाज अगाडि नहल्ला ।

तलकाप्रति आशीष छ । समाजको संस्कार र परम्परामा परिवर्तन गर्नुहुन्छ भन्ने सोचो छ । राजनीतिमा झुक्छुभए छ । विदेशको भूमिमा गएर आफ्नो अपिसनालाई सम्झेर स्वदेश फर्क । ह्यो देशलाई प्रगृहते संसारको उच्च जग्मा राखेको छ । प्रकृति र हिमालको मनमोहक दृश्यले तिमी युवालाई नतोयाए पनि विदेशीलाई लोभ्याएको छ । विदेशको भूमिलाई छोडेर स्वदेशमा फर्क । यो श्रमा कैंजी गर्ने बाहिरबाट मगाउनु पर्नै । माटी हामीसित छ । पानी हामीसित छ । बिजुली हामीसित छ । हामी आफू मिलिने गरेर यो देशमा जे पनि उत्पादन गर्न सक्छौ । जे फाले पनि ठाउँमा हुन्छ । उत्पादन भएको सामानले आज बजार पाएको छ । अन्नको त्याउ काठमाडौँमा पाइन्छ । जुत्ताको माटी चामलको काठमाडौँमा बजार पाएको छ । चायले सासाना चम्पाने जोड्दछौ । तिनलाई संशोधन गरेर बेच्न सक्थौ भने तिमीहरूका सपनालाई साकार पार्न क्षमता छ । नेपालमा आफ्ना युवाने आफूलाई राजनीतिमा सक्रिय बनाएका छन् तर राजनीतिमा छाएको आफन्तवादको भने विरोध गर्न सकेका छैनन् । बाहिरीएका युवाने देशको विकासको कारण आफू विदेशीहरूको तितो सत्यलाई बाहिर न्याएका छन् । तिमीहरूको पिढाको नाम यो भूमिलाई आवश्यक छ । भूमिहरूको महिति यहाँ आवश्यक छ । विज्ञान र प्रविधिमा हामी कमजोर होला तर प्रवृत्तिको मनमोकामेलमा ह्यो देश पहिलो नै छ । आजो यो देशका वारी, खेत र खलिपानमा परिष्ठा पोख । गाउँठाउँमा ह्यो भट्टाचारिको विरोध गर । राजनीति सेवा हो भनेर समझओ । समझौ भने गरेको अनिवार्य विरोध गर । राम्रा कामलाई प्रशंस गर र काम गर्ने अवसर दिने प्रणयना लाय । यहि यस्तो गिरेयो भने यो देशले तिमीहरूलाई विदेशमा पाउने पारिश्रमिक दिनेछ । आजो जुटी । तिमीहरूको र तिमीहरूभित्रको क्षमतालाई विकाससाथै बनाउने खडे खर्च गरौ र देशलाई बनाउने उद्देश्यमा समर्पित गरौ । माद्यप्रसाद धिमिरेले भने जस्तो क्षमता तिमीहरूसित छ । काललाई पनि पर सार्न सक्ने वीरताको पहिचान तिमीहरूसित छ । हिमान, पहाड र तराइको समतल भूमि हामीसित छ । हरिके नलीका सपनालाई साकार पार्न मोल्छौ भूमि हामीसित छ । आजो एकटुट बनौ । देशको हिस्सा आफूलाई समर्पित गर । एकोट्टि इच्छा निर्धार गर । तिमी अब कुनै पनि भूमिलालाई कोन नपरोस् । विदेशी भूमिमा अधि रूपमा स्वसेवको विव्लाना भर्नु नपरोस् । अब स्वदेशमा नि फर्कीऔ ? स्वदेशमा भाएर नराप्ता फर्को विरोध गरौ । देशा पत्र र कमन्दाई लिक्का गरेर रेधानाई गतिशील र विकासशील बनाऔ । वीरको भूमिमा जनमेका तिमीहरू अधि नबन । सरपराथाको देशका वासिन्दा तिमीहरू कमजोरौ छैनौ । तिमीहरूभित्रको कमजोरौ हटाओ । देश र देशको माटोललाई सम्झेर फर्क जानु हो । आजो नानी हो ।

-हीराबाबु दाक्षेत्र्य डटकम

-इहिमालय टाइम्स डटकम

प्रहरी कार्यालय
बुटवल ०३१-५५४
स.प्र.क्याम्प बुटवल
बुटवल रामनगर ०३१-५२२
भैरहवा ०३१-५२२
अद्यांखाँनी ०३३-५२२
गुल्मी ०३२-५२२
परासी ०३८-५२२
तौलिहवा ०३६-५२२
पाल्पा ०३५-५२०२३
दुप्रका रामपुर ०३५-५२०२३
अस्पताल कार्यालय
लुम्बिनीसिटी अस्पताल
सर्पिकी गन्ज
सर्पिकी गन्ज

[illegible]

रेडकस कुक्कल ५१००४
 लामस औंखा उ. केंद्र कुक्कल ५१४२४५
 मंडिटेक अम्पलाल ५१५०२२
 कलिपुर डेटल हम्पिटल ०५१-५४७८४०
 औंखा अम्पलाल पाया:०५१-५१०२३३, ५१११७१
 रामपुर अम्पलाल: ०५१-४००५४
 छत्रकुलन.
 रेडरी कल्ल कुक्कल ०५१-५४६००
 लियो कल्ल अक कुक्कल ०५१-५४५२६३
 रेडकस भैरहा०५१-५१०२३३
 रेडकस भैरहा०५१-५१६६३३, ४१४०२२४४
 परासी ०६८-५१०११
 रेडकस पाया ०५१-५१०६००
 रेडकस लैडिया ०५१-५१०५५५

रेडक्रस अर्थात् ७३३-४१०२४४, ४२०५१३
रेडक्रस कृमी ०८९-४२०५१३
नेपाल प्रवाश नियोजन संघ ७३५-४४००८१
लुम्बिनी नर्सिंग होम प्रालि ७३५-४४६४१
नेपाल भारतीय समाज मंच ९८४७३०४०९९
जनसेवा क्लब ग्यामीन ९४५७०२१४६
लुम्बिनी निव्यास सैरक्ला ६२९४३८
कनार्ड क्लब कनार्ड ७३५-९०१०१०२
रेडक्रस केम्प ७३५-४७३०९९
लुम्बिनी मेडिकल कलेज ७३५-४२०८४३
कुटुम्ब नर्सिंग ९८४७३०९९०४
यु यु एकता क्लब तानसेन : ७३५-४२२९००
नियोजन नियोजन संघ पाया : ६८४७३०५०५४
गणपति रेडक्रस ७३५-४२०५१३

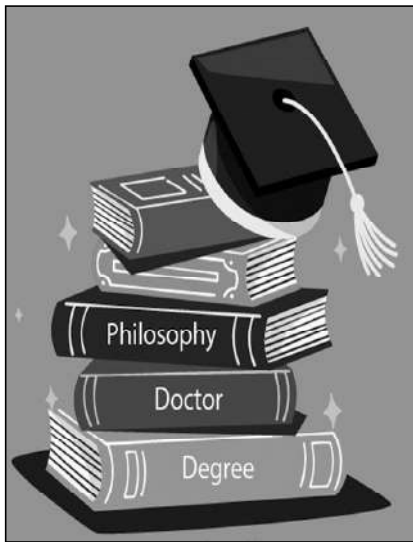
नमो : सजिलै लक्ष्यमा पुग्न सकिन्छ ।
गरिएको कार्यमा राम्रो प्रतिक्रिया मिलेको
वृष : कार्यक्षेत्रमा सफलता मिलेको
 आयोजना का नयाँ अवसरहरु जुटेनेछ ।
मिथुन : कार्यक्षेत्रमा नयाँ अवसर
 मिलेकोछ । स्वास्थ्यप्रति सचेत रहनुपर्ने
कर्कट : करियर बनाउने नयाँ अवसर
 मिलेकोछ । दायित्व जीवन समुपार रहनेछ ।
सिंह : स्वास्थ्यमा ध्यान दिनुपर्ने ।
 सवारी साधन बनाउने साधनान्तर रहनुपर्ने ।
कन्या : मन प्रसन्न रहनेछ । इर्थी वा अ
 मा आधार लोकाधिक योजना गमान्तर

तूना :	मनुष्यताव धियो अने सुलिकनेछ। माताको सास्यथानाँ लिएर विनता रहनेछ।
सुलिकता :	छैन र पराक्रममा बूढि हुन्छ। सामाजिक गाँतियिनामा ब्यस्त रहनुहुन्छ।
धनु :	लगानी बाट साना भनिन्छ। नयाँ नोडरीको खोजमा सफलता मिलेन्छ।
गठवर :	देखिछु सम्बन्धी कममा सफलता मिलेन्छ। प्रीतिष्ठि कार्य को अवसर भनिन्छ।
कजुना :	नयाँ अवसरहरू मिलेनुछ। कुनै पुराना साथीसँग भेटघाट हुने योग छ।
मीन :	कार्यबाट सन्तुष्ट रहनेछुछ। विवाहप्राप्तमा तर्कशक्तिमा बढि हुनेछ।

शिक्षा

नेपालमा सरकारी जागिर, भारतबाट पीएचडीको प्रमाणपत्र

विभिन्न सरकारी सेवामा कार्यरत कर्मचारीहरूले भारतको विश्वविद्यालयबाट लिएको विद्यावारिधि (पीएचडी) उपाधि शंकास्पद देखिएको छ । तीमध्ये चार जनाको पीएचडी उपाधिसम्बन्धी विवरणमा गम्भीर शंका उठेको हो । उनीहरूले भारतको मेवार विश्वविद्यालयबाट पीएचडी लिएका थिए । पीएचडीको आधारमा विभूवन विश्वविद्यालयको पाठ्यक्रम विकास केन्द्रकक्षा प्रदान गरेको थियो । तर, उपाधिहरू नबन्ने रहेको आशंका गर्दै उजुरीहरू परेका छन् । ती व्यक्तिहरू नेपालमै कार्यरत रहेका कार्यालयमा हाजिर देखिएका थिए, तर त्यही समयमा भारतको विश्वविद्यालयबाट पीएचडी उपाधि लिएको पाइएको छ । पीएचडी लिनेमा सुशीला (देवकोटा) भण्डारी, सरस्वती शर्मा पौड्याल, सिर्जना पन्त र सुमन कमल पारुली रहेका छन् । भण्डारी र पौड्याल दुवैजना सानोभ्याङस्थित नेपाली सेना स्वास्थ्य विज्ञान संस्थान (एनएआईएएस) मा नर्सिङ पेशामा कार्यरत छन् । उनीहरूले मेवार विश्वविद्यालयबाट नर्सिङ विषयमा पीएचडी लिएका थिए र त्यसै आधारमा समकक्षा प्राप्त गरेका थिए । पन्त राप्तिटया जीवन बीमा कम्पनी लिमिटेडमा कार्यरत छन् । उनले 'डाक्टर अफ फिलोसफी' इन म्याजेस्ट्रेट एण्ड कमांडो विषयमा पीएचडी गरेकी छन् । पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले उनलाई २०८० असोज १५ गते, र भण्डारी तथा पौड्याललाई २०८० असोज २२ गते समकक्षा प्रदान गरेको थियो । पारुलीले भने सिंघानिया विश्वविद्यालयबाट पीएचडी उपाधि लिएका छन् । उनी शंकरदेव क्याम्पसमा सहायक प्राध्यापक पदमा कार्यरत छन् । अध्ययनका लागि पूर्व स्वीकृति लिए पनि वास्तविक अध्ययन नगरी भुटो विवरण पेश गरेको झोतले जनाएको छ । उनीहरूले सबैजना नेपालमै कार्यरत रहेका हाजिर देखिएका छन्, तर सोही समयमा भारतबाट पीएचडी उपाधि लिएको दाबी गरेका छन् । भारतको विश्वविद्यालय अनुदान आयोगको मापदण्ड अनुसार पीएचडीको लागि कम्तीमा एक वा दुई सेमेस्टर विश्वविद्यालयमै उपस्थित हुनुपर्ने हुन्छ । तर उनीहरू सबैको हाजिरी नेपालमै देखिएको छ । जब पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले यसबारे स्पष्टीकरण माग्यो, उनीहरूले

अनलाइनमार्फत पढेको दाबी गरे । केन्द्रले त्यसबारे प्रमाणस्वरूप भिडियो विलप माग्न अहिलेसम्म पेश गर्न सकेका छैनन् । केन्द्रले उनीहरूबाट 'विदेश गएर पढेको हो' भन्ने कबुलियतनामा सफल गरी त्यसैको आधारमा समकक्षा प्रदान गरेको हो । तर, केन्द्रको स्रोतका अनुसार प्रमोशनका लागि भुटो कबुलियतनामा पेश गरिएको छ । सिंघानिया विश्वविद्यालयबाट पीएचडी लिएको विषयमा दुई व्यक्तिहरू अस्थिराज्य दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगमा पनि उजुरी परेको छ । उजुरीपछि अस्थिराज्यले विभूवन विश्वविद्यालयको पाठ्यक्रम विकास केन्द्रलाई पत्राचार गरेको थियो र केन्द्रले लिखित जवाफ पेश गरिसकेको छ । भारतको विश्वविद्यालय अनुदान आयोगले सिंघानिया लगायत केही विश्वविद्यालयहरूलाई कालोसूचीमा राखेको छ । मान्यता दिने प्रक्रिया पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले विदेशका विश्वविद्यालयबाट उपाधि प्राप्त गरेका व्यक्तिहरूलाई समकक्षा वा मान्यता दिने गर्दछ । सूचीमा रहेका विश्वविद्यालयको हकमा आवश्यक विवरणहरूको आधारमा प्रक्रिया पूरा हुन्छ । नयाँ विश्वविद्यालय र नयाँ पाठ्यक्रमका लागि सम्बन्धित ढीलाको कार्यालयबाट राय लिएर शिक्षाध्यक्षको अध्यक्षतामा

रहेको बोर्डले निर्णय गर्छ । भण्डारी र पौड्यालको हकमा चिकित्सा शिक्षा अध्ययन संस्थान (आईओएम) ले 'चिकित्सा शिक्षा दुरशिक्षा प्रणालीबाट प्राप्त गर्न नमिल्ने' स्पष्ट राखेको थियो । त्यस आधारमा २०७६ असार २३ गतेको बोर्ड बैठकले उनीहरूलाई समकक्षा नदिते निर्णय गरेको थियो । तर पछि उनीहरूले विदेशमै गएर अध्ययन गरेको कबुलियतनामा पेश गरेपछि केन्द्रले २०८० असोज २२ मा समकक्षा नभई मान्यता प्रदान गरेको थियो । पन्तको हकमा ढीला कार्यालयले उनका उपाधिलाई समकक्षा दिन सकिने राय दिएको थियो । त्यसपछि बोर्डले २०७६ साउन २ गतेको बैठकमा गाइड र प्लेगारिज रिपोर्ट हेर्ने निर्णय गरी, अन्ततः २०८० असोज १५ मा समकक्षा प्रदान गरिएको थियो । उनीहरूले 'हामी त्यही बसेर पढेको हो' भनेर कसल गरेको आधारमा केन्द्रले समकक्षा तथा मान्यता दिन पुगेको जनाएको छ । उनीहरूले आफू उतै गएर अध्ययन गरेको भन्दै कबुलियतनामा पेश गरेका कारण अहिले यो विषयमा केन्द्रले आन्तरिक छानविन अगाडि बढाएको छ । तर, अहिलेसम्म आवश्यक प्रमाण पेश गर्न सकेका छैनन् ।

-रातोपाटी डटकम

बाल श्रमिकमुक्त बनाउन प्रयास जारी

"बुबा बितेपछि म विहान-बेलुका पशुपतिमा खादा बेच्ने काम गर्न थालें"-सर्लाहीमा जन्मिएर हाल तिलगञ्जामा बस्ने १२ वर्षीय सावित्रीले भनिन्, "विरामी आमा अरुको घरका काम गर्न जानुहुन्छ, म पनि आमालाई सघाउन जान्छु ।" शारदा माध्यमिक विद्यालय तिलगञ्जामा कक्षा ७ मा पढ्ने सावित्रीको तीन वर्ष अघि बुबा बितेपछि । परिवारमा आमा, दुई दाजु र दुई दिदीबहिनी छन् । उनका बुबाले कपाल काट्ने सौलुन खोलेका थिए । "बाबा बितेपछि त्यो सलामा मामाले कपाल काट्नुहुन्छ, बाबा बितेपछि घरमा खानाले समस्या हुन थाल्यो"-उनले बाल्यकालमा आफूले भोगेका दुख सुनाउँदै भनिन्, "खानाका लागि यो पैसा जुटाउन म विहान-बेलुका खादा बेच्ने काम गर्न थालें । फुस्रोको समयमा आमासँग अरुको घरको काम गर्न जान्छु ।" सावित्रीलाई सानैदेखि बेलाबेला नराखी छाती दुख्छ । तर उनले आमालाई चिन्ता

लाग्छ भनेर दुख्यो पनि भनिन्छ । "मेरो बेलाबेला छाती दुख्छ, आमा मधुमेहको विरामी हो, चिन्ता लाग्दा भनेर भनिन्छ, "उनले आगो पीडा सुनाउँदै भनिन्, "पढेर भविष्यमा नर्स बनेर भनेर पैसा नभएका विरामीको उपचार गर्न म छ । हेरी भविष्यले कता डोर्नारुन्छ ।" दिउँसो पढ्न जाने विहान-बेलुका काम गर्ने सावित्रीजस्तै जाकपुर घर भई पशुपति परिसरमा बस्ने १४ वर्षीय राजीवको पनि अवस्था उस्तै छ । "हनुवुबा निकै दूध हुनुहुन्छ, तेपनि खानाका लागि पशुपतिमा माग्न बस्नुहुन्छ, म पनि विहान-बेलुका हनुवुबासँगै माग्न बस्छु" राजीवले आफ्नो बाल्यकालको दुःख सुनाउँदै भने, "हनुवुबालाई कुटुरोग लागेको छ, हनुवुबाले हाम्रो खाना स्टल राखेको छ, राम्रोसँग काम गर्न सक्नुहुन्छ ।" उनले थपे, "कुटुरोग लागेको हुनाले हनुवुबुबा त्यति राम्रोसँग हिट्न सक्नुहुन्छ, म नै डोहोर्दाएर बिस्तारै विहान लगेर भान राख्छु, दिउँसो खाजा खाने समयमा गएर हनुवुबाई चिया

बिस्कुर्ट खुवाउँछु, बेलुका घर लिएर जान्छु ।" राजीवको दैनिकी यसरी नै बितिरहेको छ । उनी जसोतसो गरेर न कक्षामा शारदा माध्यमिक विद्यालय तिलगञ्जामा पढ्नुहुन्छ । भारतबाट सानैमा नेपाल आएका सुनिताको परिवार पनि तिलगञ्जा नजिक बस्दै आएका छन् । नौ वर्षकी सुनिता कक्षा ३ मा पढ्नुहुन्छ । उनको आमा विरामी हुनुहुन्छ । बुबाले फोहोर सङ्कलन गर्ने कवाडीको काम गर्छन् । बालश्रमविह्वल विश्व दिवस सन् २००२ देखि मनाउन सुरुवात गरिएको हो । निकट प्रसारको बालश्रमविह्वल अन्तरराष्ट्रिय श्रम सङ्गठनको महासचिव १८२ लाई अनुमोदित गरेको स्मरणमा हरेक वर्ष जुन १२ अर्थात् आजलाई अन्तरराष्ट्रिय बाल श्रमविह्वलको दिवसका रूपमा विश्वभर नै मनाउने गरिन्छ । यसवर्ष 'प्रगति स्पष्ट छ तर अझ धेरै गर्नु बाँच्ने, प्रयासको गति बढाउ' भन्ने नाराका साथ नेपाललगायत संसारभर नै यो दिवस मनाइँदैछ । -राख

निःशुल्क शिक्षा : हुनेसँग लिने, नहुनेलाई दिने

ने पालको संविधानमा आधारभूत तहसम्मको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क हुने व्यवस्था छ । माध्यमिक तहसम्मको शिक्षा निःशुल्क पाउने भनिएको छ । त्यही व्यवस्था अनुसार २०७५ मा अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा ऐन पनि बन्दो । सामान्यतः संविधान अनिवार्य तथा निःशुल्क भनेपछि शुल्क लिन पाइँदैन भन्ने बुझिन्छ । अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा ऐनले पनि शुल्क लिन नपाइने भनेको छ । यो व्यवस्था कार्यान्वयनका क्रममा केही प्रश्नहरू छन् । निहुँ खोज्ने कि समाधान खोज्ने भनेर मुख्य प्रश्न हो । निहुँ खोज्ने हो भने एक रूपमा केही प्रश्नहरू छन् । निहुँ खोज्ने हो भने देशमा पैसा छैन, लिन पाइँदैन भन्नुपर्ने अवस्था छ । अनिवार्य तथा निःशुल्क व्यवस्थाको समाधान खोज्ने हो भने केही विकल्पहरू छन् । ती विकल्पहरूमा छनफल गर्नुपर्छ ।

विपन्नतालाई निःशुल्क, हुने-बानेलाई शुल्क : चीनमा पनि शिक्षा निःशुल्क हुने व्यवस्था छ । उसले गरिवसँग पैसा छिँदैन । त्यसमा पनि दुई वटा शीर्षकमा शुल्क नलिने व्यवस्था छ । एउटा खाजामा अर्को यातायातमा । त्यसैगरी अपाङ्गता भएकाहरूलाई सरकारले सहलियत दिन्छ । नेपालका रम्मुनिटलाई पनि चीनले यसो गर्छ भनेर ध्यानाकर्षण गराएको हो तर

सुनेनन् । समाधान गर्ने हो भने हुनेसँग पैसा लिने, विपन्नलाई दिने मोडेलमा जान सकिन्छ । नेपालमा कतिपय नगरहरू सक्षम छन् । उनीहरूलाई पैसा नदिए पनि हुन्छ । ती पालिकालाई दिने पैसा दुर्गम क्षेत्रमा पठाएर गरिबलाई पठाउन सकिन्छ । यसरी पनि निःशुल्क गर्न सकिन्छ ।

तीन तहको सार्वजनिक : तीन तहको सरकार छ- संघ, प्रदेश र स्थानीय तह । शिक्षालाई निःशुल्क गर्ने नै हो भने तीन तहको सरकारले निश्चित प्रतिशतमा बजेट छुट्याउनुपर्छ । जस्तैः अमेरिकाको संघीय सरकारले २५ प्रतिशत, प्रदेश सरकारले पनि २५ प्रतिशत र स्थानीयले ५० प्रतिशत लगायत गर्छ । हामी पनि समाधान खोज्ने हो भने देशमा पैसा छैन, लिन पाइँदैन भन्नुपर्ने अवस्था छ । अनिवार्य तथा निःशुल्क व्यवस्थाको समाधान खोज्ने हो भने केही विकल्पहरू छन् । ती विकल्पहरूमा छनफल गर्नुपर्छ ।

बनाउनुपर्छ । शिक्षा व्यवस्थापन पनि अर्को सवाल हो । धेरै भएको ठाउँबाट अर्को ठाउँमा शिक्षा पठाउनुपर्छ । उदाहरणका लागि हिमाल र शहरमा धेरै शिक्षा छ । त्यहाँबाट फिर्केर मोडेशमा पठाउनुपर्ने । यसरी गर्ने हो भने समाधान निस्कन्छ । राज्यले आफ्नो प्राथमिकता र विकल्प यो हो भनेर स्पष्टसँग भन्न सक्नुपर्छ । पैसा नभएको देशमा ठूला कुरा गर्नुको साटो समाधानमुखी विकल्प दिनु उचित हो । अन्तर्राष्ट्रिय संघ-संस्थाबाट प्रतिबद्धता जनाए अनुसार निःशुल्क शिक्षा भनेर संविधान र ऐन लेखियो । तर अर्थात्तः कस्तो हुन्छ भन्ने बाह्य भएपछि । अब शिक्षा नियमावलीमा 'हुनेसँग लिने नहुनेलाई दिने' भनेर लेखिनुपर्छ । अन्तर्राष्ट्रिय मान्यता पनि यही हो । यहाँ विद्यालयहरूले निःशुल्क भने पनि उनीहरूले पैसा लिएका छन् । लिएको पैसा पारदर्शी हुनुपर्छ । विद्यालयलाई चिट काटनुभएपछि अभिभावकलाई चिट काट्न कसैले रोकेको छैन । तर, विद्यालयबाट शुल्क भनेर लिनु गैरकानूनी हो । सहयोग पैसा लिनु राम्रो हो । संविधानले विद्यालयबाट शुल्क नलिने भनेको हो । यसको अर्थ अभिभावकबाट त सहयोग लिनु पाइयो । पैसा नै राज्यसँग छैन भने कसरी निःशुल्क हुन्छ ? तर कसलाई कतिसम्म निःशुल्क गर्ने भन्ने स्पष्ट हुनुपर्छ ।

-बनबाइन बगर डटकम

प्रभावकारी बन्दै 'सिक्दै कमाउँदै' कार्यक्रम

यहाँका सामुदायिक विद्यालयमा 'सिक्दै कमाउँदै, कमाउँदै सिक्दै' कार्यक्रम प्रभावकारी बनेको छ । पढाईसँगै जीवनशैली सीप सिकाउने लक्ष्यका साथ गण्डकी प्रदेश सरकारले सुरु गरेको कार्यक्रमप्रति पछिल्लो समय विद्यार्थीको आकर्षण बढेको हो । विद्यार्थीलाई विज्ञान विषयमा अभिषेच जगाउँदै भविष्यमा वैज्ञानिक उत्पादन गर्ने कार्यक्रमको लक्ष्य रहेको गण्डकी प्रदेश सामाजिक विकास मन्त्रालय शिक्षा विकास निर्देशनालयका निर्देशक घनश्याम पौडेलले जानकारी दिए । उनकाअनुसार जेठेन्द्र, विपन्न एवम् सीमान्तरवासी वर्गका विद्यार्थीलाई शिक्षासँग जोड्नका लागि निर्देशक पौडेलले बढाउनुभयो । प्रदेशका ३६ वटा सैध निर्वाचन क्षेत्रमा एक/एक 'स्टिमिया' कार्यक्रम सञ्चालन गरिएका छन् । "पठनपाठनसँगै सीप प्रदान गरी आत्मनिर्भर बनाउने कार्यक्रमको मुख्य उद्देश्य हो", उनले भने, "कार्यक्रमले सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तरमा वृद्धि र आर्थिक स्तरीकरणसमेतमा सहयोग पुग्ने विश्वास छ ।" उनले कार्यक्रममा दुई हजार ५०० विद्यार्थीले सहभागिता जनाएका छन् । प्रदेश सरकारको कार्यविधिअनुसार कार्यक्रम सुरुको अवस्थामा प्रत्येक

विद्यालयलाई पाँच लाख रुपैयाँ र त्यसपछि प्रतिवर्ष दुई लाख रुपैयाँका दरले आर्थिक सहयोग गरिँदै आएको निर्देशक पौडेलले बताउनुभयो । प्रदेशका ३६ वटा सैध निर्वाचन क्षेत्रमा एक/एक 'स्टिमिया' स्थापना गरी सो कार्यक्रम सञ्चालन गरिएका छन् । नवलपुर जिल्लाको देउजुनी नगरपालिकामा बसिरहेको अर्द्धशत माविमा उक्त कार्यक्रम अन्तर्गत विद्यार्थी नौमती बाजा एवम् मौरीपालन गरी आयोजना गरिएको मन्त्रालयका उपनिदेशक श्रद्धिमान बास्तीलेले जानकारी दिए । कार्यक्रम सञ्चालन भएसँगै यो विद्यालयमा यसवर्ष १५० जना विद्यार्थी नयाँ भर्ना भएको विद्यालयले जनाएको छ । बास्तीलाले भने, "प्राथमिक तथा

व्यावसायिक शिक्षा सञ्चालन भएका सामुदायिक विद्यालयमा सिक्दै कमाउँदै, कमाउँदै सिक्दै कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने सहयोग गर्ने, लक्षित समूहका विद्यार्थीको उच्च शिक्षामा पहुँच विस्तार र तह पुरा गर्ने दर बढि गर्ने छात्रवृत्ति कार्यक्रम तयार गरी कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ ।" विद्यालयले विद्यार्थीको सैद्धान्तिक ज्ञानलाई सीपसँग जोड्ने काम गरिरहेको छ । विद्यार्थीलाई सिकेका ज्ञान प्रयोगमा उतार्ने विद्यालय हाताभित्र तरकारीखेती, हस्तकलाका सामग्री उत्पादन, पशुपालनलगायत गर्दै आएका छन् । कक्षा ६ देखि १२ सम्मका विद्यार्थी कार्यक्रममा सहभागी गराइएको छ । -राख

कैलाशनगर मिडिया प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित. कार्यालय कैलाशनगर-५ तानसेन,पल्पा,फोन ०७५-५२०६०५, E-mail: njdnews@gmail.com पा.जि.ह.द.नं. ५/२०७८/०७८, पा.जि.प्र.का.द.नं. ७८/०५५/०५२ प्रबन्धक : इन्द्रा नट्टराई, सन्पादक : रामचन्द्र रायमाजी, प्रधान सन्पादक : जमदीशप्रसाद नट्टराई